

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobců: **a) I. Y.**

státní příslušnost Ukrajina

toho času Pobytové středisko Havířov

sídlem Na Kopci 5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

b) nezletilý M. Y.

státní příslušnost Ukrajina

toho času Pobytové středisko Havířov

sídlem Na Kopci 5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupen matkou I. Y.

oba zastoupeni advokátkou Mgr. Beatou Kaczynskou

sídlem Masarykovy sady 76/18, 737 01 Český Těšín

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2020, č. j. OAM-1108/ZA-ZA11-LE27-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci se podanou žalobou ze dne 11. 3. 2020 domáhali přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne **27. 2. 2020, č. j. OAM-1108/ZA-ZA11-LE27-2019**, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žádost žalobců o mezinárodní ochranu zamítá podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobci je přesvědčeni, že správní orgán nesprávně vyhodnotil naplnění podmínek pro zamítnutí jejich žádosti podle § 16 odst. 2 zákona o azylu; přestože je Ukrajina považována za bezpečnou zemi původu, mají žalobce za to, že skutečnosti, které uvedli ve správním řízení, tedy zejména obavy manžela žalobkyně a) z povolání do armády, uvedené zpochybňují. Skutková zjištěná správního orgánu jsou neúplná a odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že žalovaný v průběhu správního řízení na základě informací o politické situaci na Ukrajině a stavu dodržování lidských práv a také na základě výpovědi žalobců shledal, že Ukrajinu lze považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbNSS č. 1749/2009); v projednávané věci tedy bylo na žalobcích, aby doložili a prokázali, že v jejich případě nelze Ukrajinu za bezpečnou zemi původu považovat.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobci dne 7. 12. 2019 podali v Příjímacím středisku Zastávka žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytli informace o své osobě, a to že poslední bydliště na Ukrajině měli v oblasti X. Uvedli, že žalobkyně a) je vdaná, mají syna M. Y. Jako důvod žádosti uvedla žalobkyně a), že manžel nechce jít do

armády a do války. S žalobkyní a) byl také dne 11. 12. 2019 proveden pohovor k žádosti žalobců o mezinárodní ochranu, ve kterém nad rámec uvedeného doplnila, že manžela předvolávají na vojenskou správu, a když ho povolají, musel by do války. Se státními orgány potíže neměli.

5. Ve správním spise je založena Informace OAMP: Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu z července roku 2019 a Informace OAMP: Situace v zemi z 25. 4. 2019.
6. Dne 7. 2. 2020 byla žalobcům dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobci neměli co uvést, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhli, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesli.
7. Následně dne 27. 2. 2020 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobců je obava, že manžel žalobkyně a) bude povolán do armády a následně nasazen do bojových operací, dále špatná ekonomická situace na Ukrajině a legalizace pobytu v ČR. Žalovaný uzavřel, že Ukrajina je hodnocena jako bezpečná země původu (kromě Krymu a části Doněcké a Luganské oblasti), kde nedochází obecně a soustavně k pronásledování ani k mučení či nelidskému zacházení či k trestům a hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě ozbrojeného konfliktu. Žalobci neměli nikdy ve vlasti žádné konkrétní problémy se státními orgány své země, nebyli politicky aktivní.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
10. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
  1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
  2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
  3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a

4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
11. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
12. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.
13. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Pro rozhodnutí v dané věci je především podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu z července roku 2019, s jejímž obsahem byli žalobci před vydáním rozhodnutí seznámeni, přičemž nenavrhli doplnění dokazování a netvrdili další skutečnosti ke své žádosti. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobců nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobců se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek, které jsou v zásadě pouhou hypotetickou spekulací.
14. Nad rámec uvedeného lze připomenout, že i Nejvyšší správní soud se bezpečnostní situací na Ukrajině zabýval opakovaně, přičemž dospěl k závěru, že v případě ozbrojeného konfliktu v části Ukrajiny se nejedná o tzv. totální konflikt, jenž by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy (viz usnesení č. j. 7 Azs 265/2014-17). Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že správní orgán se má při posuzování žádosti o mezinárodní ochranu především zabývat místem, kde žadatel žil před odchodem ze země původu, nebo kde se dlouhodobě zdržoval.

Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. ledna 2021

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce